

Mávej, mávej (Zázraky jsou)

Karel Plíhal

1. Mávej, mávej, tomu, kdo odchází,
dávej, dávej nový květ do vázy.

R: Zázraky jsou, a jde jenom o to, být vzhůru,
zázraky jsou, já nespál a viděl jich fůru,
za mraky zahnal jsem náladu rezavou,
já znovu napsal tvý jméno na březovou kůru.

2. Zlou hůl zlámej, zkus to, a budeš mít dvě,
svět je známej, zkus to, a netrefíš zpět.

R:

*: Míval jsem zahradu, já jen kácel,
dostal jsem život, já ho ztrácel,
vím, jak zamotaj' hlavou prášky,
silnice, samota, auto a srážky,
smutnýma očima láska mě vítá,
odešlas' nocí, venku svítá.

3. Zbývá píseň, a v ní můj probdělej sen,
sypký písek a křehká paleta jmen.

R:

4. = 1. + hm ...,   ať píseň tě provází ...